

હમારી કબ્જ પે હો કુલ ડાલતે જાઓ,
કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ.

કવ્વાલકી મેહકીલ.

મીઠો કા ગંજરા.

—→*←—

હસમે કરમાયેસ

શેખ ઇઆહીમ હમિને શેખ મોહમદ ડાવરે
ખાદુશને એહુતેમામ.

ખાકસાર અબદુલ સતીફ અહ્મદખા
ફેરીવાલા.

પોસ્ટ નં. ૭ મુંબઈ.

—→*←—

કાપી રાઈટ હે કોઈ સાહેબ ખીજા ઇન્જિનિયર હરગીઝ ન
હમે વંત લેનકે દેને પડગે.

Suri Jain Vilay Vijay Printing Press

Richey Road—AHMEDABAD.

Printed by Popatlal Amatlal Shah.

—→*←—

દુસરી ખાર.

૨૦૬૬ ૪૦૦૦

—→*←—

હીજરી ૧૩૪૦.

ઈસવી સ

૧૯૨૧

કીમત દો આ.

૯૦૩૦૦

વિધાયા ૪
અમદાવાદ
ગુજરાતી કવિસાહિત્ય-સંગ્રહ (૨)

કવાલી અખ્તરબાન.

લાજવારે ચીસતીયાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
પેચવાએ આરીફાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
સારાએ બે ચારમાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
રેહનુમાંએ ચીસતીયાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
ફૂલ જુમલા ખાજગાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
મતલુએ જાના આશીફાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
દર ઈસ્ક તો દીવાના અમ અજમા સીત્રા બે ગાના અમ
તુ ચમા મન પરવાનાસાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી
એહમદ હુજુરે આશીફાં દર હયરતે ગીરીયાં કુનહ
હુલ્લેખાંઈ ખસ્તાં જાં મજ્દુમ સાળીર કલયરી

કવાલી મુન્તાજબાન

હસ્તે ડરતે અરજ હી સોક હરખઈ ન હો
ખીચકર ખન્જર કાહા સાંમત તેરી આઈ ન હો
બેકસી કહતી હે બલીમ દેખાર રખના કદમ
ઈસ જાં કીસી હશ્રત જદેકી કાસ દફનાઈ ન હો
દેખકર જુદે સીડા હો ગયા ઘોડા મુઠે
દીલને સમઝાકે ચાંદ પર કાઢી ઘટા ચાઈ ન હો
દેખના સાકી ઘટા શુલ્લજર પર ચાઈ ન હો
મંકી પીયાલી બનકે શુલ્લજરે ખાગમેં આઈ ન હો
મંજી હય મીનાલી હવે શુલ્લજર હે શુલ્લકે તો કયા
જન સોક સાકી ન હો મેકુસીત કી જેમાઈ ન હો

કવાલી નવાબ બાન સીકન્દરાબાદ.

યારબ બિનકે દીલમેં મે હમારા તરખ રહે
દીલ લી હમારા બિનકે હમારા બરસ રહે
ખાયા ન ખાલ મંગમી નુગન પે વો સનમ
મ દન્તઝારે યાર મે લખો બરસ રહે

ગુજરાત દિગ્દર્શક ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૩૦૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કુલ્દાલની મરહુમ

વિષય ૪૪૬૮:૪

હિલસે મેરે દુવા યે નીકલતી હે સુખોહ શામ
 તેરા બરસકા સીન તેરા લાખે બરસ રહે
 બાહીલ યે વો શરાબ નહી તુ પીકે તો દેખવે
 જીવકા સરર તુરે કો હજારો બરસ રહે
 પુછીયે ન ધરકમે ધસ દીલકી કેફીયત
 રસવા જલીલો ખુસર હજારો બરસ રહે

ગઝલ.

ખુદ બ ખુદ આશેક્તા દીલ હો ગયા અદાહકા
 કીયા હી પ્યારા ખીય ગયા નકયા રમૂઝીઝાહકા
 ગાહ એહમદ કહેતેથે ઉમદો ગાહ કહેતેથે સન્ન
 હમ નયે અંદાજસે લેતે હેં નામ અદાહકા
 સદ્ કરદો અય ફીરતો આલીશે દોઝ મકો તુમ
 નકશ પેયાની પે મેરે હય મે જીસમીઝહકા
 હાય ન કહલે થે ન જસવા દેખનેકા નામ લે
 હોસલા બતા રહા મુશા કલીમ અદાહકા
 કાબલે દીઝકો ન તોડો બે કમુ કે આલીમો,
 હકને ખખસાહે શરફ ઈસખર કો બય તુલ્હાહકા

હમ્દ ખુદા

અબર કી બે સીક્ષતે હેં ફુકરાં સે પયદા,
 સુરતે વ.લે હુઈ બને ખુદાસે પયદા,
 ઉઠ ગયા દીલ્લે દીલસે બે હુઈકા પરદા,
 એકહી તુર હુઆ, અરબે સમાં સે પયદા.
 ઉલ્લતે કાબલે મકસુદને સુરત પકડી,
 શીકલે મહેરામ હુઈ હસ્તે હુઆસે પયદા;
 પ્રીક હુનીયાએ દીસે નયે આલમ હોતા,
 પેશ્તર હમ ન દુએ અરબે સમાએ પયદા.
 અય સખા દેખ કે જલવા ચમને આલમકા,
 હાલત વજહ હુઈ હર મોજ હવા સે પયદા

ਗਝਨ ਸੀਰੀ ਜਨ.

ਧਰੀ ਆਂਡ੍ਰੇ ਮੇਂ ਹੁ ਮਥਹੁਰੇ ਮਥਹੁਰੇ ਹੀਮਾਨਾ,
 ਅਗਰੇ ਤੁਮ ਸਮਝ ਮਥੇਸ਼ੀਤ ਕਾ ਤੋਧੇ ਅੰਡਾ ਹੁ ਪਰਵਾਨਾ;
 ਗੀਰਾ ਨੇ ਛਾਧੇਸੇ ਸਾਕੀ ਕੇ ਸੀਮਾ ਛਾ ਅਧਾ ਸਾਧੀਨ,
 ਛਮਾਰੀ ਭੀਛਗੀ ਕਾ ਛਾ ਅਧਾ ਬਜਰੇਝ ਪਧਮਾਨਾ.
 ਕਈ ਚੰਦ੍ਰੇ ਛਤੀਕੀ ਹੁ ਕਈ ਚੰਦ੍ਰੇ ਮੀਅਤੀ ਹੁ,
 ਕੋਧ ਮਸਯੋਛ ਜਨਾਤਾ ਹੁ ਕਈ ਜਨਾਤਾ ਹੁ ਪੁਤਯਾਨਾ;
 ਛੁਆ ਮੇਛਾਨੇ ਕੀਯਾਮਤ ਮੇਂ ਘੀ ਛੇਰੇ ਬਰ ਘੁਰ ਮਥਕਾ,
 ਰਛੇ ਆਯਾਛ ਧਾ ਰਯ ਹੁਰੀਂ ਤਕ ਸਾਕੀਕਾ ਮਧਯਾਨਾ.
 ਨਛੀ ਮਥਨਛ ਤੋ ਕਧਾ ਪਰਵਾ ਘੁਛਾਪਰ ਅਧਨਾ ਤਵਕੁਲ ਛੇ,
 ਛੁਕੀਰੀ ਮੇਂ ਘੀ ਅਧ ਸੀਰੀ ਗੀਯਛੇ ਹੁ ਅਧਨਾ ਸਾਛਾਨਾ.

ਗਝਨ ਹੁਸ਼ੀਨਜਨ.

ਸਛਮਾ ਹੁਆ ਹੀਵਸ਼ੋਛੁੰ ਕਾ ਅਧਸਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ,
 ਕਰਤਾ ਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਮਨੇ ਸੀਕਵਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ;
 ਅੁਛ ਛੇਰ ਵੀਧਾ ਛਾਧਕਾ ਅੀਨੇਸੇ ਛਾਕਰ,
 ਛੇਯਾ ਨ ਗਧਾ ਛਸਸੇ ਤਕਪਨਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ.
 ਆ ਆ ਕੇ ਮੇਰੇ ਆਂਧੁ ਪੇ ਘੇਛ ਅਤੇ ਹੁੰਧ ਆਧੁ.
 ਘਛ ਘਛ ਕੇ ਛਿਤਰ ਜਾਤਾ ਹੁ ਛਰੀਧਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ;
 ਕਲ ਤਕ ਤੋ ਤੇਰੇ ਵਾਯੇਛੇ ਪੇ ਛਮੇਛਥੀ ਆਕੀ.
 ਅੁਸ਼ਕੀਲ ਹੁ ਅਛੋਤ ਆਯ ਸਾਂਭਲਨਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ,
 ਛਸ ਸਮਝ ਤਯਯਵੀ ਸੇ ਹੁਸ਼ਨ ਜਨ ਧੇ ਕਛੇ ਛੇ,
 ਆਵੀ ਨਛਿ ਜਯੇਗਾ ਧੇ ਜਵਾਨਾ ਮੇਰੇ ਹੀਵਕਾ.

ਗਝਨ ਅੰਦੇ ਮੁਨੀਰਜਨ.

ਗੀਰਤੀ ਛੇ ਕੀਸਪਰ ਅੰਦੇ ਨਯਰੇ ਛੇਯਤੇ ਰਛੇ,
 ਧੇ ਆਗ ਲਗਾਤੀ ਛੇ ਕੀਧਰ ਛੇਯਤੇ ਰਛੇ;
 ਯਾਤੇ ਕੀਧਰ ਵੇ ਕਰਤੇ ਛੇ ਨਯਰੇ ਛੇ ਕੀਸ ਛਰਛੁਰ
 ਅਧ ਛਯਰਤੇ ਹੀਵ ਤੁਮ ਘੀ ਛਧਰ ਛੇਯਤੇ ਰਛੇ.
 ਹੀਵਕੇ ਮੇਰੇ ਰਗਛਤੇ ਛੇ ਵੇਕੀਨ ਧੇਛੇਯੋਛੁ

હે સંગ મે નીકલે ન સસર દેખતે રહો
તુમ મંદ હો તો અપને અદુપર રહમ કરો,
મીલતા હે ઉસમ કેસા સમર દેખને રહો.
કામા વે ભુત કંદમે રખા હે કયા અયક્તીત,
હે દીલહી મે વો રશકે કમર દેખતે રહો.

ગઝલે ઓજ અતસીયાં સુરત.

ગંજે ઈસારે જહાં મખદુમ સાળીર કલયરી,
વાકીફે રાઝે નીહાં મખદુમ સાળીર કલયરી;
કીબલાગાહે ખવાજગાં મખદુમ સાળીર કલયરી,
પેશવાએ ચીસ્તીયાં મખદુમ સાળીર કલયરી.
શુમ શુદ્ધ દર મનઝીલે મકસુદ તુ ઇમદાન કુત,
રહતુમાએ શુમરહાં મખદુમ સાળીર કલયરી;
ખવાજગાએ ચીસ્તે જુમલા સુરત પરવાના આં,
સમ્મે ખઝમે ચીસ્તીયાં મખદુમ સાળીર કલયરી.
ગર્ક શુદ્ધ દર બહરે ઈસ્ત્યાં કીસ્તીએ મા અત્તમદદ,
નાખુદાએ કીસ્તીઆ મખદુમ સાળીર કલયરી;
હસ્તીએ શુમ કરદઈ દર ઝાતે હક વાસીલ શુદી,
તુ મકીને લામકાં મખદુમ સાળીર કલયરી.
અજ નીગાહે લુતફ ખી ખર હાલતે ઓજે હુર્જી,
ચારા સાઝે બે કસાં મખદુમ સાળીર કલયરી;

કબાલી બટુબાન અમદાવાદ.

રાઝેસે ખવાજગુ કે જલવા નીકલ નીકલ કર,
કહેતે હંચ અહલે દીલસે દેખો સંબલ સંબલ કર;
બેઠે હે હુમ આકર હીંદુલ વલી કે દર પર,
કયુ' ખર્ચ દેખતાહય આંખે બદલ બદલ કર.
અજ મેરકે અમનઠી ચલ કર બહાર દેખો,
જન્નતસે કહે રહી હે હુરે નીકલ નીકલ કર;

મહાશ્વર અપને દરેકે જગત નહોં શીરાલે,
 લેતે હંચ મહાશ્વરે દીલ સાયલે મયલે મયલ કર.
 તીરે નીગાહે પવાન ખાતે હંચ હમ જીઅરપર
 કીસ શોખસે તજમસુલ પહેલુ બદલ અલલકર;

બેચરબી મુંદરીજાન મુંબઈ.

ખુને જીગરકો પીતે હંચ બસ ગમમેં તેરે યાર,
 શહેરે ચમન મેં શીરતે હંચ બસ ગમમેં તેરે યાર;
 અયસી હવા ચલાઈ જમના મોહે દીખાઈ,
 મેં ચુપકે ચુપકે રાતી હું બસ ગમમેંતેરે યાર.
 હું ગમમેં તેરે રાતી મુંહ આંસુઓસે ઘેતી,
 વોહ કહાં ગયો મોરો મોતી મેં મોતી બીના;
 નહી સોતી બસ ગમમેં તેરે યાર શએર,
 દીલ ઉમીકો દીજીએ જે દીલદાર યાર હો.
 કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદર દાન યાર હો,
 મેરી નજર જે તુમસે લડગર્જ મેં પલંગસે નીચે ગીરગર્જ
 વોહ કહાં ગીઓ મોરો પ્યારો મેં અગ્ની જેસી જલગર્જ,
 બસ ગમમેં તેરે યાર.

કુન્વાલી અલસીયા સુરતવાલા.

મેં તેરે ઇશકમેં ખાકે દરે જાનાના બનું;
 યાતે દીવાના બનું યા હર્ષ મેં મસ્તાના બનું;
 આશીકે શયદા બનું મુરશદે મસ્તાના બનું,
 ગરદી સે કેશ બનુ વેહશીએ દીવાના બનું.
 શોખ કહેતા હય તેરે ઇશકમેં કયા કયા ન બનું,
 શીરાં ફરહાદ બનુ લયલા બનું મજનુ બનું;
 દીલ યે કહેતા હય મેરા આશીકે શયદા મેં બનું,
 તું ગર સન્ને બનેતો મેં તેરા પરવાના બનુ.
 અપને સે દુર રહું ગેફસે બેગાના બનુ,
 સાળીર તુમ અપના બનાવો તો કીયાકાના બનું;

શહેરના બેઠકરના નામો

અમલસે હય સરખે પુરખાને નિર્મીલિયા સહેરા,
 કલા મુલાહ પર હય ચે મુલા મુલાહકા સહેરા;
 દરજે કુલ કુવલ લાહો અહા કે કુલ ખુન યુન કર,
 બનાયા એક લાહ લાહી ઈલ લીલાહકા સહેરા.
 કીયા નામે ખુદા મરહો કે અહા મને મરીમમમે,
 અબાયા સરખે અસદમ કુમે ઈલ્લીલાહકા સહેરા;
 ખુદાઈ કર કીખાતે હય જહા મે તેર મતવાકે,
 ચેહ હય બેબાકે હક ઈરકે રસુલ લીલાહકા સહેરા.
 અદા મનસુર કે સર અસ ધરી શહેરા અમલ હક્કા
 ગલેકા હાર પ્રીર ઈઅરા ફના રીલાહકા સહેરા
 પતા મીલતા હય દેખો આપકી ચશમે હકીકતસે,
 સરાપા અપની હસ્તી હય કલા મુલાહકા સહેરા.
 મીટાકર બંદગીસે આપકો અહા તક પહોંચાયા,
 શુલે વહદતને શુંદા અસદમ ઈલ્લીલાહકા સહેરા;
 હુઈ હેય ચીઝબી માશુકકી માશુક આશીકકો બી,
 કે રખ્યા સરખે ઉમત કે રસુલ લીલાહકા સહેરા.
 કથું ન મે રહું આગાઝ ગરમ રહે ઉલફતમે,
 પસે મુરદન સરે મરકહ પે હો બ ય પુતલકા સહેરા.

કવાલી અલસીયા.

હમારી દુખપે દો કુલ ડાલતે જાઓ
 કીસી ગરીબકી હસરત નીકાલતે જાઓ
 ખુરા લાલાબી રકીબેસે હમકો સુનવાયા,
 એર ઉપરે લી તાકીદ હય કે ટાલતે જાઓ
 અદા અદાસે છુરી ફેરતો રહો સાહબ,
 હસી હસીમે મેરા દીલ નીકાલતે જાઓ
 તુમહારે બઝમમે હય આશીકકો મજન,
 વો આતે જાયે ઉન્હે તુમ નીકાલતે જાઓ

કીધર ચલે હો મેરી જાં સંભાલે ખંજર,
મુજે સંભાલો મેરા દીલ સંભાલતે ભઓ.

ગઝલ નવાબખાન.

મેરે દીલકો દીલન સમજો મેરી જાંકોજાં ન સમજો,
કોઈ ઓર બોલતા હય યા મેરી જખાંન સમજો;
હુવા તુર જલકે ઠંડા મેં અબી સુલગ રહા હું,
યે મેરી આહકા હું તા હય ઇસ આસમાં ન સમજો;
વોહ શરાબ મીથી મેંને જો અઝલક દીન ખાચીથી,
મેં વોહ પીર મેં કહાં હું મુજે નોજાં ન સમજો;
ઈન કુલોંકી રવીશ પર ન લગા ન દીલકો હમકમ,
ચેહ હય બુલ બુલોંકા મકકન ઇસે બોરતાં ન સમજો;

ગઝલ તુરીબાન મુંબઈ.

જબ છુપાતું તો તેરે છુપનેસે કયા કયા હો ગયા,
એક તરફ ખુન ખાના એક બનીમકો કાંખા હો ગયા;
આશીકું મેં મજતુ બન લાગા બનકર હુશ તુ,
ખુદ તમાસાઈ બના ઓર ખુદ તમાસા હો ગયા;
ખુમ નીકલા રૂપ તેરે રૂપમેં અપ બે રૂપીમે,
કીસકો પયદા કરકે કીસપર તુ શયદા હો ગયા;
તેરા પરદાથી તો એક પરદા હય અપ પરદેશી,
આંખકી પુતલીમેં પીનહા હોકે પુતલા હોગયા
ભેદ તેરી બે નીયાઝીકા મીત્રા સાથે ગત્રા,
બંદાએ ખાકી તેરી રહેમતસે મેત્રા હોગયા.

ગઝલ હુસેન અમદાવાદ.

હરમસે હેહરમેં જાકર કયાંમં કર લેગેં
ખુદા ખુદા ન સેહી રમ રમ કર લેગેં
જી ઘર વો જાએગેં તરમીર ઓર કર લેગેં
જીસે વો ચાહે ગેં અપના શુલામ કરલેગેં
અહુકી તેગ છુરી પર ગત્રા છુકા દેગેં

લોહુ લગાડે શદ્દામે નામ કર લેગેં
 ચુહી રહા જે તરફો પે હુથને રૂખં ઉનકા
 અઝીઝ મીસ્કો યુધુક શુલામ કર લેગેં
 હમે તો હસ હોયા તુર સગ જરાબર હે
 જહાં મીલેગેં વહી હમ કલામ કર લેગેં
 જે મેં કદામે પરેગેં નમાઝે ઈશકકા કામી
 તો વો હી કે ખીરે મુગાંકો ઈમામ કર લેગેં
 કવી પે અંદગી અતની કે અપની બાકી હે
 હરે હુઝુર પર ઝાકર તમામ કર લેગેં.

ચાર બેલી અહમદ મુ'બઈ.

તુમ પે કુરબાન હું મેં સગ નબીયુંકે સરદાર પીયા
 હકને તારીફ કરી તેરી હય કુરઆનકે બીય
 કબજે કોસેન લી હય આપ પે નીમાર પીયા
 સબ મએરાજમે ખાલીકને તુમ્હે યાદ કીયા
 રાજ પોશીદા કીયા આપ પે ઈઝકાર પીયા,
 સમેકી દીદસે રોશન હય ચાંદ ચાર તેરે
 શીલલીલા દીનકા હય અસસે નમુદાર પીયા
 કીશતી ઉમ્મતકી બહી બતી હય મજ ધારમેં હય
 બેઠા ઉમ્મતકા તેરે હાથ હય કર પાર પીયા
 શુલેયુલઝાર પીયા,
 શુલેયુલઝાર પીયા,
 શુલેયુલઝાર પીયા,
 શુલેયુલઝાર પીયા.

સેહરા અખતર જનન

હસ્તે કુદરતસે જે ખાલીકને બનાયા સેહરા,
 સરપે અહમદ કે વોહી હક્કે સજયા સેહરા;

સરસે આંખોં સે કવેજે સે લગાયા સેકરા,
 હુરો ગીલેકાને જીવ વજત ઉડાયા સેકરા,
 શુલે રૂખસારે નખી દેખકે વોહ સલ્લે અત્રા,
 અંધસા કુલ્લ કં ન જામે મેં સમાયા સેકરા;
 શુદ્ધ હુપ અર્શકી કંઠીત હરીએક વસ્ત્રકી સમ,
 રૂએ બનવરસે જા અહમદ કે બંદાયા સેકરા,
 સખ મત્રાંયાકં બેલ ઉઠે બે સાખતા વોહ સલ્લેખત્રા,
 રૂખસે અહમદને ફલક પર જો ઉડાયા સેકરા;
 એક કા એક પે સમે વસ્ત્ર પુત્રા રાએ નીકાં,
 દોને જા નીમસે જો દોનેને ઉડાયા સેકરા.
 કેહતેયે સલ્લે અલા હુરો મલાએક અય અમ્મ,
 મેને જો વજદમે આકર ચે સુનાયા સેકરા.

કંવાલી શીરીજનન.

આઈ હુઈ આશીકકી તમીયા ત નહી જાતી,
 આતી હુય તો આકર ચે કયામત નહી જાતી;
 અલાહસે મહશર મે કહુયા તેર આગે,
 મજબુર હુમે ઇસકી મોહબ્બત નહી જાતી.
 એક બોલા તવમ મેને કીયા હસકર વોહ બોલે,
 ચે હુશનકી દોલત હે હુયાઈ નહી જાતી;
 સરખતા હે સર સે તેરા સોદા નહી જાતા,
 દીલ જાતા હે દીલસે તેરી ઉદ્દત નહી જાતી
 બોસે જો શકર લખકે તેરે રૂબ કો લિયે થે
 વોહ હુત્ત જખાં પર હે લજજત નહી જાતી;
 ઉઠ ઉઠ કે વો સો જાતે હેં હર બાર શમે વસ્ત્ર,
 ચેહ નીંદ ભરી આંખોં કી ગફલત નહી જાતી
 અય હાગ પુરા માન ન તુ ઉન્કે કહે કા,
 માશુકકી ગાલીસે તો ઇજજત નહી જાતી;
 કંવાલી નવાબ જાન સીકન્દરાબાદ
 ચારબ હમારે હકમેં ચેહી બેહતરી રહે
 ઉદ્દત રસુલે પાકકી દિલમે ભરી રહે

મુઝરીમશી હો તો ઉમ્મતે એહમદ ખરી રહે
 ખોટીબીહો તો સંગે કરમ પર ખરી રહે
 ચારખ યે આરખ હે કે મરકમે હશ્રમે
 તક્તીર મુસ્તફા મેર આગે ધરી રહે
 ચારખ પુલ્કસરાત પર જખ ઉમ્મત નખી
 ચલનેમે ક બકે હડનેમે બીલકુલ પરી રહે
 જલને ન પાયે ગરમીયે સુરજસે હશ્રમે
 ચારખ રમુલે ચાક્કી ખેતી હરી રહે
 પેછાને કોન અપની તખીયતકો અપ ઝહુર
 હનીયામે કદરઠાં ન કે.ઇ ઝહોરી રહે

ગઝલ રાખદી સુરતવાલી.

ખાવફા લી હય જવાની બી હય ઓર નુર લી હય
 અયસે માશુક્કો દલકત મુજે મન્નુરલી હય
 દીલતો કયા માલ હય જાન તુજપે તમદુક કરદુ
 ઇતના કહેદો મેરા નજરાના યે મન્નુર બી હય
 અહ ગુમાની ન કરો આજ રહો ઘર મેર
 યેજ અઘેરી લી હય ખાદલ લીકુર ઘર દુરમી હય
 નખજ દેખી તેરે આશીકકી તો બોલા યે તખીય
 તપ બી હય દગદ લી હય સીનેમે નામુર બી હય
 છદકા દીન હય ગલે આજતો મીલલો હમસે
 રસ્મ દુન્યા બી હય મોકા બી હય દસ્તુર બો હય
 અય શેહે હુસન યે ખાતીમ હય તુમહારે દરેકે
 શાહ અસ્કન્દરો દારા બી હય ફગકુર બી હય
 હુત્દ આખતા હય હસકર જો વો કહને હંચ લતીફ
 યેવનત લીહેતુ મુફવીચ બી હય રન્નુર બી હય

કન્વાલી ખરકે મુનીર

હરે મહબુબ આલમ તક કહી ચારખ ગુઝર કરદે
 સતાલી હય શમે કુરકા કીતી રાજે સકુર કરદે

તેરી મરણ કા બંદા હું મુઠે કયા ઉર્જી અપ મંવણ
 હવાલે નાર દોઝખ યા મેરા જજન મેં ઘર કરદે
 ખીલાદે અયસી કુછ સાકી ખબર તનકી ન ભાંકી
 ખબર હાવે તો હો તેરી તુ અમ્રા બે ખમર કરદે
 નરખ મહેરમ અપને બજપ મેં બહુરે ખુશ સાકી
 કલી તો જામ ઉરફાંસે મુઝે બી બેકરો વર કરદે
 તુમહારા કુશતએ દીદાર મહેમાં હે કોમ્ર હમકા
 મસીહાસે મેરે જાકર કોઈ ઇતની ખમર કરદે
 તમન્નએ દીલે મખજું ચેહી હય શાકીએ વહુલત
 મયે ઉરફાં અહમદ સે કલેજ તર બાર કરદે
 પેહોંચહી જાયગા એક રોજ ફરહત કુએ અહમદ મેં
 ખુદાકે નાન પર ઉઠ જલદ સામાને સફર કરદે

કંવાલી નસીબન અજમેરવાલી

દીલ ચુતએ હુવે દુઝદીદા નજર જાતા હય
 કોઈ લુટે હુવે અલ્લાહકા ઘર જાતા હય
 ચેતો ફરમાઈયે તસકીનકી સુરત કયા હય
 હાથ રખનેસે કયા દરદે જીમર જાતા હય
 કયુ દીખાતે હો: લલા તેગે નજરકી ખરજી
 મરને વાલા ફકત એકહી ખાત પે મરજાતા હય
 કામ ઇનશાનકા ઇનશાનસે પકતાહે જરૂર
 ખાત રહે જાતી હે એર વકત ગુજર જાતા હય
 મુસ્તર ઇન આંખોને દીખાયા મજરે ખાબ
 અખ લલા છોકે અજમેર કીઘર જાતા હય

— ❦ —

ઊરદુ અરબખી ફારસી ગુજરાતી હિન્દી વગે

હરકીસમકી કીતાબે મીલનેકા પતા

મોહમદ ઐયુબ તાલ્લરે કુતુબ

ના પીલાહાડિમ પોસ્ટ નંબર ૨૫૩ મુમ્બઈ

૧૯ મુસ્તર અબ્દુલ લતીફ અલ્લારખા ફરીજી

